

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415203396
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1415203396.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci manželky: P. P. U., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 7, XXX XX W., proti manželovi: H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C. 9, XXX XX W., zastúpený advokátskou kanceláriou AK Zahradnikova.SK s.r.o., Šancová 48, 811 05 Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu U. U., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, na odvolanie manželky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/55/2015-450 zo dňa 19.09.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 19.09.2016, č.k. 25P/55/2015-450, rozviedol manželstvo Mgr. P. U., rodenej M. a H. U. uzavreté dňa XX.XX.XXXX v W., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu H., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX. Na čas po rozvode manželstva zveril maloletého U. U., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že v starostlivosti matky bude každý nepárny kalendárny týždeň od pondelka od XX.XX hod. do nasledujúceho párneho pondelka do 15.00 hod. a v starostlivosti otca bude každý párný kalendárny týždeň od pondelka od 15.00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka do 15.00 hod., v starostlivosti matky bude maloletý tiež každý párný rok počas jarných prázdnin od pondelka, ktorý je prvým dňom jarných prázdnin od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 15.00 hod., každý párný rok v čase od 23.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 16.00 hod., každý nepárny rok v čase od 30.12. od 16.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 16.00 hod., každý nepárny rok počas Veľkonočných sviatkov od štvrtka, ktorý predchádza Veľkému piatku od 15.00 hod. do utorka, ktorý nasleduje po Veľkonočnom pondelku do 16.00 hod., každý rok v čase od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod a od 01.08. od 10.00 do 15.08. do 18.00 hod., v starostlivosti otca bude tiež každý nepárny rok počas jarných prázdnin od pondelka, ktorý je prvým dňom jarných prázdnin od 15.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 15.00 hod., každý nepárny rok v čase od 23.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 16.00 hod., každý párný rok v čase od 30.12. od 16.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 16.00 hod., každý párný rok počas Veľkonočných sviatkov od štvrtka, ktorý predchádza Veľkému piatku od 15.00 hod. do utorka, ktorý nasleduje po Veľkonočnom pondelku do 16.00 hod., každý rok v čase od 15.07. od 18.00 hod. do 01.08. do 10.00 hod. a od 15.08. od 18.00 hod. do 31.08. do 10.00 hod. Určil, že preberanie a odovzdávanie maloletého počas bežného roka bude prebiehať v zariadení, ktoré maloletý aktuálne navštevuje a v čase sviatkov a prázdnin bude prebiehať u toho rodiča, ktorému aktuálne výkon striedavej osobnej

starostlivosti končí. Zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oprávnili obidvoch rodičov. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške XXX eur mesačne, počnúc nadobudnutím právoplatnosti výroku o rozvoде manželstva. Každému z rodičov uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV vedený v Štátnej pokladnici, č. účtu: X náhradu trov konania štátu vo výške XXX,XX eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo (správne nárok) na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 18, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods.1, 2, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, čím mal za preukázané splnenie zákonných predpokladov pre rozvod manželstva. Za príčinu rozvratu manželstva ustálil dlhodobé rozdielne nazeranie manželov na výkon manželských povinností, na postavenie druhého partnera v manželstve, rozdielnosť pováh a názorov na spoločné žitie manželov, čo viedlo k citovému odcudzeniu sa. Maloletého U. U. zveril na čas po rozvoде manželstva do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, dospejúc k záveru o splnení podmienok pre takúto formu starostlivosti rodičov o maloletého. Pre objektívne posúdenie veci a zistenie skutočného záujmu maloletého nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynul záver, že v danom prípade obaja rodičia sú schopní samostatne maloletého vychovávať, starať sa o neho a realizovať striedavú osobnú starostlivosť. Maloletý podľa záverov znalkyne nemá narušený vzťah ani k jednému z rodičov, obaja sú pre neho autoritami, ku ktorým má pozitívne emocionálne väzby a prirodzenú existenčnú závislosť a obaja rodičia disponujú dostatočnými schopnosťami a predpokladmi na zabezpečovanie starostlivosti o maloleté dieťa. Znaleckým dokazovaním nebolo zistené významné, účelové a adresné manipulovanie dieťaťa niektorým z rodičov, za účelom oslabenia vzájomnej citovej väzby druhého rodiča k maloletému. Na psychický vývin maloletého podľa zistení znalkyne však negatívne vplyvajú konfliktné situácie rodičov, ktoré sa dejú v prítomnosti maloletého, pričom nezdržanlivé a impulzívne správanie sa matky formou konfrontačného až agresívneho verbálneho prejavu vo vzťahu k otcovi, spôsobuje u maloletého emocionálnu dekompenzáciu a stratu istoty. Obom rodičom súdna znalkyňa odporúčala psychoterapeutickú intervenciu na prekonanie frustrácie z rozpadu vzťahu a na harmonizáciu vzájomnej komunikácie. Vyhodnotiac vykonané dokazovanie v kontexte so znaleckým dokazovaním, ktoré súd prvej inštancie považoval za objektívne, dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov v týždenných intervaloch je v záujme maloletého dieťaťa. Do pozornosti súd prvej inštancie rodičom dal dobre mienenú radu súdnej znalkyne, aby začali navštevovať odborníka, ktorý im bude nápomocný pri prekonávaní frustrácie z rozchodu a v harmonizácii vzájomnej komunikácie. Súd prvej inštancie najlepší záujem maloletého dieťaťa v danom prípade videl v poskytovaní starostlivosti zo strany obidvoch rodičov, ktorí pre takúto formu starostlivosti majú vhodné podmienky aj dostatočné rodičovské kompetencie. Uviedol, že jednostranná neochota matky podrobiť sa takejto forme starostlivosti o maloleté dieťa nemôže byť sama o sebe dôvodom na vylúčenie otca z rovnocenného podielu starostlivosti o dieťa. Poukázal na stanovisko súdnej znalkyne, že zdrojom konfliktov je matka, ktorá na základe agresívnej verbalizácie spôsobuje vo vzťahoch napätie a preto by v danom prípade nedostatočná komunikácia rodičov, nemala byť dôvodom na nenariadenie striedavej osobnej starostlivosti, keďže matka môže takýto konfliktný stav udržiavať umelo. Súd prvej inštancie uviedol, že za situácie, keď obaja rodičia sa o svoje dieťa aktívne zaujímajú, sú schopní a ochotní zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa po všetkých stránkach, nie je možné vylúčiť zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti len z dôvodu nesúhlasu matky. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec je rovnako ako matka spôsobilý maloleté dieťa vychovávať, o jeho výchovu má záujem, má k maloletému citový vzťah a dbá o napĺňanie všetkých stránok výchovy. Zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oprávnili obidvoch rodičov, keďže pre iné rozhodnutie v tomto smere nebolo zistený žiadny dôvod. Skutočnosť, že otec dosahuje vyšší priemerný čistý mesačný príjem ako matka premietol súd prvej inštancie do rozhodnutia určením povinnosti otca platiť na maloletého výživné vo výške XXX eur mesačne, za účelom zachovania rovnakej životnej úrovne rodičov. O trovách štátu titulom znaleckého dokazovania rozhodol podľa § 58 C.m.p., o trovách konania podľa § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie matka, rozsudok súdu prvej inštancie napadla vo výrokoch o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a určení výšky výživného. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, maloletého zveriť do jej osobnej starostlivosti, otcovi určiť povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške XXX eur mesačne a styk maloletého s otcom počas sviatkov a školských prázdnin určiť podľa úpravy uvedenej v napádanom rozsudku. Nesúhlasila s tým, aby bol maloletý bez prípravy

a postupného zvykania si vystavený striedavej osobnej starostlivosti, pričom ako hlavný problém videla v tom, že obaja rodičia majú veľmi rozdielne životné priority, hodnoty a spôsob života, čo by sa podľa jej názoru mohlo negatívne podpísať na psychický stav a vývoj maloletého. Mala za to, že maloletý v jeho veku pre svoj zdravý vývoj potrebuje byť niekde pevne ukotvený a cielene vedený k stabilným hodnotám, poriadku, systému, návykom a plneniu si povinností. Uviedla, že nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku bude samo o sebe pre neho zaťažujúce a preto nie je vhodné ho zaťažovať ešte dvoma domovmi s rozdielnym prístupom rodičov. Tvrdila, že otec deklarujúci svoju vôľu sa o maloletého postarať ani pred začatím súdneho konania a ani počas neho nezabezpečil pre maloletého adekvátne materiálne potreby, finančne ho dostatočne nezabezpečoval a spoliehal sa iba na ňu. Namietala výšku určeného výživného, ktorá je podľa jej názoru nedostatočná a nezabezpečuje pre maloletého rovnaký životný štandard, poukazujúc na rozdiel v dosahovanom príjme rodičov. Namietala závery znaleckého posudku, keď znalkyňa nechala maloletého hodnotiť rodinnú situáciu a jeho vyjadreniam prikladala význam, čo nie je možné považovať za správny postup. Podľa jej názoru znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku poskytla viac priestoru otcovi, viac sa zamerala na pozitívne hodnotenie otca a ju v jej neprospech vyhodnotila negatívne. Namietala tiež, že otec pri starostlivosti o maloletého tiež využíva pomoc starých rodičov a necháva maloletého v ich prítomnosti aj na dlhší čas. Uviedla, že nepovažuje za vhodné, aby dieťa samé trávilo čas v takej miere so staršími ľuďmi, keď by malo skôr rozvíjať svoje sociálne kontakty so svojimi rovesníkmi. Zdôraznila, že otec na rozdiel od nej, svoj režim neprispôsobuje režimu maloletého a uprednostňuje skôr svoje voľnočasové aktivity.

4. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch ako vecne a právne správny potvrdiť. Vyjadril nesúhlas s matkou tvrdenými skutočnosťami, ktoré podľa jej názoru majú byť dôvodom pre zverenie maloletého do jej výlučnej osobnej starostlivosti. Pokiaľ matka poukazuje na ich vzájomnú nedostatočnú komunikáciu uviedol, že vo svojom odvolaní nenavrhuje jeho styk s maloletým upraviť počas bežného týždňa odvolávajúci sa práve na ich schopnosť sa dohodnúť, čo je v priamom rozpore s ňou tvrdenu konfliktnou situáciou medzi nimi. Namietal tvrdenia matky, že by mu nebránila pri výkone jeho rodičovských práv a povinností a riadnom kontakte s maloletým, čo bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané a v dôsledku čoho bol neodkladným opatrením aj jeho styk s maloletým upravený. Poukázal na postoj matky v priebehu konania vo veci samej, kedy mu neumožnila sa so synom stýkať v širšom rozsahu, napriek tomu, že sa ho domáhal a nepripustila ani možnosť pokúsiť sa realizovať striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov napriek tomu, že takýto postup bol odporúčaný aj zo strany súdu. Mal za to, že maloletý nebude mať problém zvyknúť si na takúto formu starostlivosti, keď pred odsťahovaním sa matky zo spoločnej domácnosti sa o maloletého denne staral, preto nie je možné hovoriť o tom, že si maloletý musí zvyknúť na jeho starostlivosť. To, že maloletý po odchode matky zo spoločnej domácnosti s ním trávil menej času bolo spôsobené iba rozhodnutím matky, bez ohľadu na záujem maloletého ako aj jeho záujem. Poukázal na závery znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov je v záujme ich maloletého syna, maloletý chce byť s oboma rodičmi a oboch rodičov má rovnako rád. K námietkam matky o rozdielnych životných prioritách a hodnotách uviedol, že počas trvania manželstva maloletého spoločne vychovávali v súlade s ich spoločnými hodnotami a prioritami na ktorých sa zhodli, a ktoré podľa jeho názoru zostali nezmenené a to bez ohľadu na to, že ich výchovné modely sa vzhľadom k osobným dispozíciám rozchádzajú. Mal za to, že v záujme maloletého sa pri výkone striedavej osobnej starostlivosti o maloletého bude vedieť s matkou dohodnúť na základných pravidlách, návykoch a prioritách. Rovnako neobstojí ani argument matky, že striedavá osobná starostlivosť by bola pre maloletého zaťažujúca vzhľadom na jeho nástup na povinnú školskú dochádzku. Namietal tvrdenia matky o tom, že by svoje voľnočasové aktivity uprednostnil pred starostlivosťou o maloletého, keď jeho venovanie sa behu na bežnej úrovni nijakým spôsobom neovplyvňuje jeho starostlivosť o maloletého. Vyjadril nesúhlas s tvrdením matky, že by mu pri výchove a starostlivosti o maloletého museli pomáhať jeho rodičia, keď títo sú v bežnom kontakte s maloletým pri návštevách jeho domácnosti, čo je úplne prirodzené a v záujme maloletého a len výnimočne sa stane, že maloletý so starými rodičmi zostane sám. Naopak poukázal na to, že matka je tá, ktorá v čase letných prázdnin prenecháva maloletého v opatere svojich rodičov v Košiciach aj celý týždeň. Vyjadril názor, že nespokojnosť matky so záverom znalkyne a prácou kolízneho opatrovníka je absolútne nedôvodná a vyplýva len z toho, že ich závery nie sú v súlade s jej predstavami. Pokiaľ ide o určenú výšku výživného, túto považoval za správnu, zodpovedajúcu zistenému príjmu oboch rodičov, ich možnostiam a schopnostiam a majetkovým pomerom.

5. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zo dňa 27.01.2017 zotrvala na svojich tvrdeniach uvedených vo svojom odvolaní, nesúhlasila s tvrdeniami uvedenými vo vyjadrení otca týkajúcich sa ich dostatočnej komunikácie, bránenia otcovi v styku s maloletým, jeho dostatočným záujmom o starostlivosť o maloletého či schopnosť maloletého adaptovať sa na režim striedavej osobnej starostlivosti. Oznamovala, že v rámci zamestnania dostala ponuku presunúť sa do východoslovenského regiónu, kde má rodinné zázemie a preto zvažuje sa s maloletým presťahovať do Košíc. Uviedla, že k takémuto kroku ju vedú ekonomické dôvody, ale aj zdravotný stav maloletého, ktorý je často chorý a musí byť v čase choroby a rekonvalescencie mimo kolektívu, pričom bezprostredná blízkosť jej rodičov na ktorých je maloletý zvyknutý, môže byť v týchto situáciách v prospech jej a aj maloletého.

6. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zo dňa 20.02.2017 uviedol, že ho matka o jej zámere presťahovať sa s maloletým do Košíc doposiaľ neinformovala. Odvolaciemu súdu oznámil, že s presťahovaním maloletého do Košíc nesúhlasí a takéto konanie matky považuje za účelové s cieľom zamedziť výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Mal za to, že zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky v súlade s jej odvolaním by nastal stav znemožnenia jeho kontaktu s maloletým, ich vzájomné odcudzenie a popretie všetkých práv rodiča a dieťaťa na rovnocennú starostlivosť zo strany oboch rodičov. Mal za to, že matka týmto krokom sleduje len svoje záujmy a nie záujmy maloletého, ktorý sa v Bratislave narodil, vyrastal tu, má tu vytvorené sociálne zázemie, kamarátov, navštevoval predškolské zariadenie, v Bratislave žijú dlhodobo obaja jeho rodičia, ktorí tu pracujú a majú tiež vytvorené sociálne väzby. Dôvody uvádzané matkou sú irelevantné, keď napriek rozsudku súdu prvej inštancie nechce striedavú osobnú starostlivosť realizovať. Mal za to, že najkvalitnejšiu starostlivosť dokážu dať maloletému len jeho rodičia, ktorých blízkosť je pre maloleté dieťa prvoradá. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že striedavá osobná starostlivosť nie je pre maloletého vhodná, navrhol maloletého zveriť do jeho osobnej starostlivosti, čím bude zachovaná kontinuita jeho výchovného prostredia, sociálne väzy a maloletý tak nebude vystavený matkou avizovanému presťahovaniu sa do Košíc. V prípade zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti navrhol matke určiť povinnosť platiť výživné XXX eur mesačne a styk s maloletým neupraviť, nakoľko v záujme maloletého sa na styku s ňou bude vedieť dohodnúť, bez ohľadu na to, či matka zostane žiť v Bratislave, alebo sa presťahuje do Košíc.

7. Dňa 28.04.2017 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne doručila odvolaciemu súdu oznámenie nových skutočností, že je od 27.01.2017 práceneschopná pre problémy s chrbticou a z uvedeného dôvodu sa aj s maloletým zdržiava v Košiciach u svojich rodičov na adrese U. 9, kde seba a maloletého od 19.04.2017 prihlásila na prechodný pobyt a maloletého v školskom roku 2017/2018 na povinnú školskú dochádzku na základnú školu v Košiciach. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ktoré nastali po rozhodnutí súdu prvej inštancie vyjadrila potrebu doplniť dokazovanie a rozhodnúť na základe jeho výsledkov. Uviedla, že nechce brániť otcovi v styku s maloletým, ale musí chrániť zdravý vývoj a potreby maloletého, poukazujúc na častú chorobnosť maloletého, na jeho budúcu školskú dochádzku, vyslovujúc názor, že v takejto novej situácii, nie je časté cestovanie medzi Bratislavou a Košicami v jeho záujme. Na základe uvedeného mala za to, že je potrebné zvoliť iný model úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý bude aktuálne aplikovateľný a v záujme maloletého.

8. Okresný súd Bratislava IV na návrh otca uznesením č.k. 13P/56/2017-50 zo dňa 08.03.2017 nariadil matke odovzdať maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť každý párny týždeň od nedele od 19.00 hod. predchádzajúcej párnemu týždňu do nasledujúcej nedele do 19.00 hod. a otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť každý nepárny týždeň od nedele od 19.00 hod. predchádzajúcej nepárnemu týždňu až do nasledujúcej nedele do 19.00 hod., s osobitnou úpravou počas letných školských prázdnin, za miesto odovzdania a prevzatia maloletého určil trvalé bydlisko otca, počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné na maloletého neurčil a zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/328/2015-74 zo dňa 15.12.2015. Uznesením č.k. 13P/56/2017-84 zo dňa 19.04.2017 súd prvej inštancie nariadil matke povinnosť zdržať sa presťahovania maloletého mimo okres mesta Bratislava bez súhlasu otca. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/232,233/2017-102 zo dňa 09.06.2017, uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/56/2017-50 zo dňa 08.03.2017 v napadnutej časti potvrdil, uznesenie č.k. 13P/56/2017-84 zo dňa 19.04.2017 zmenil tak, že uložil matke povinnosť vrátiť maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu v Bratislave a realizovať nerušený a riadny výkon striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nariadený uznesením Okresného súdu Bratislava

IV č.k. 13P/56/2017-50 zo dňa 08.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/232,233/2017-102 zo dňa 09.06.2017.

9. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zo dňa 26.05.2017 poukázal na konanie matky, ktorá nerešpektuje rozhodnutia súdov, napriek nariadenému neodkladnému opatreniu v rozpore so záujmami maloletého sa do Bratislavy nevrátila, maloletého mu podľa nariadeného neodkladného opatrenia v určenom termíne do osobnej starostlivosti neodovzdala.

10. Odvolací súd konštatuje, že rozsudkom súdu prvej inštancie bolo manželstvo účastníkov konania - rodičov maloletého rozvedené a na čas po rozvoze manželstva bol maloletý U. U., nar. XX.XX.XXXX, zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, zastupovaním a správou majetku maloletého súd oprávnil obidvoch rodičov, počas trvania striedavej osobnej starostlivosti určil otcovi povinnosť platiť na maloletého výživné k rukám matky vo výške XXX eur mesačne. Tento rozsudok bol napadnutý len odvolaním matky a to vo výrokoch o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a o výživnom na maloletého.

11. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 Zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), v dôsledku potreby doplnenia dokazovania, a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, v predmetnej veci vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, vec v celosti správne právne posúdil vo všetkých svojich výrokoch a vyvodil z nej aj správny právny záver. Z dôvodu, potreby vyhodnotenia nových skutkových okolností, ktoré nastali v priebehu odvolacieho konania a boli spôsobené svojvoľným rozhodnutím matky presťahovať sa s maloletým z Bratislavy do Košíc a jej následný návrat dňa 02.09.2017 do Bratislavy, nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku na ZŠ Y. T. v W., odvolací súd doplnil dokazovanie štetím pomerov v rodine u každého z rodičov osobitne, vrátane vykonania pohovoru s maloletým a správou zo školy prostredníctvom kolízneho opatrovníka a vylúčením účastníkov konania na odvolacom pojednávaní.

13. Matka zotrvala na svojom odvolacom návrhu, tvrdiac, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov nie je v záujme maloletého, okrem navrhovanej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností uvedenej v jej odvolaní, navrhla upraviť styk otca s maloletým každý páry týždeň v roku od stredy do nedele nepretržite a v pondelok a utorok po ukončení školského vyučovania. Dôvodila naďalej napätými vzťahmi medzi ňou a otcom maloletého a nedostatočnou vzájomnou komunikáciou. Ako jeden z hlavných dôvodov pre nefunkčnosť aktuálne realizovanej striedavej osobnej starostlivosti považovala zdravotný stav maloletého, tvrdiac, že maloletý sa pravidelne od otca vracia chorý, má vysoké teploty, preto ho musí doliečovať, dobiehať školské učivo, maloletý sa preto tiež nemôže venovať voľnočasovým aktivitám, chodiť von, športovať. Poukázala na tvrdenia otca o zmene jeho pracovnej pozície a tým aj pracovného času, napriek čomu však niekedy maloletého preberá zo školského zariadenia starý otec.

14. Otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu trval na zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti tak, aby sa mohol plnohodnotne podieľať na výchove a starostlivosti o maloletého, pre ktorú má vytvorené všetky vhodné podmienky a seriózny záujem. Poukázal na aktuálnu správu kolízneho opatrovníka zo dňa 08.02.2018 ktorá potvrdzuje jeho dobrú starostlivosť o maloletého, to, že sa s maloletým pripravuje do školy, syn ho považuje za trpezlivého rodiča a má ho rád. Nepoprel, že maloletý za posledné obdobie u neho ochorel, uvedené však súvisí podľa jeho názoru so zvýšenou chorobnosťou v triede, ako aj zrejme zníženou imunitou maloletého, na liečbe ktorej sa s matkou nevedia dostatočne dohodnúť. Zdôraznil, že maloletý býval často chorý už aj v období pred realizáciou striedavej osobnej starostlivosti, čo bolo v konaní preukázané, ako aj to, že v čase choroby sa o maloletého vedia riadne postarať obaja rodičia. V prípade záveru odvolacieho súdu o vhodnosti zveriť maloletého len jednému z rodičov, navrhol zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, poukazujúc na predchádzajúce kroky a konanie matky, ktorá presťahovala maloletého do Košíc a preto nie je dostatočným garantom, že bude riadne zabezpečovať primeraný a pravidelný jeho kontakt s maloletým. Námiety matky k jeho starostlivosti v súvislosti s tým, že maloletého zo školy občas vyberie

starý otec, aby nemusel byť maloletý v školskom klube považovať za účelové a nedôvodné, naopak v tomto smere poukázal na vyjadrenia matky, že jej pri starostlivosti bude pomáhať jej nový partner, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti len od decembra 2017. Oznamil, že od 16.01.2018 zmenil svoju pracovnú pozíciu z dôvodu, aby sa vedel lepšie postarať o syna, bez povinnosti absolvovať služobné cesty. Poukázal na svoj aktuálny príjem u nového zamestnávateľa vo výške XXX eur netto mesačne, kde pracuje od 16.10.2017, preto výživné vo výške XXX eur mesačne, ktoré mu bolo určené z pôvodného príjmu v čase vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie, už nezodpovedá jeho príjmom, čo odvolaciemu súdu navrhol zohľadniť v rozhodnutí.

15. Kolízny opatrovník po doplnení dokazovania šetrením pomerov v rodine, vykonania pohovoru s maloletým a zabezpečením aktuálnej správy zo šetrenia v nových domácnostiach obidvoch rodičov a zo školy, zotrval na svojom pôvodnom stanovisku, považujúc striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov, ktorá sa aj aktuálne v domácnostiach rodičov realizuje v prospech maloletého a najlepším riešením rodičovskej starostlivosti. Potvrdil, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky a aj dostatočné rodičovské zručnosti. Ohľadne zdravotného stavu maloletého odporučil rodičom spoločnú konzultáciu s detským lekárom a poukázal na skutočnosť, že dieťa vo svojom útlom veku doposiaľ z dôvodu rozhodnutia rodičov bolo vystavené častým zmenám, ktoré spolu s nedostatočnou komunikáciou a existujúcim napätím medzi rodičmi, mohli mať pravdepodobne svoj dopad na zdravotný stav maloletého a jeho zvýšenú chorobnosť.

16. Krajská prokuratúra Bratislava navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť, keďže v odvolacom konaní nebol vyprodukovaný žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o potrebe iného rozhodnutia.

17. Doplneným dokazovaním zameraným na výkon striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého v nadväznosti na posúdenie záujmu maloletého, mal odvolací súd za preukázané, že striedavá osobná starostlivosť fakticky realizovaná už na základe nariadeného neodkladného opatrenia, po návrate matky späť do miesta obvyklého pobytu maloletého do Bratislavy od septembra 2017, je zo strany otca (ktorého starostlivosť matka namieta) vykonávaná v záujme a v prospech maloletého. Uvedené bolo v odvolacom konaní opäť dostatočne preukázané šetrením pomerov v domácom prostredí u otca a aj vyjadrením maloletého prostredníctvom kolízneho opatrovníka dňa 24.01.2018. Uvedené zistenia boli potvrdené aj znaleckým dokazovaním z ktorého súd prvej inštancie správne pri svojom rozhodnutí vychádzal, pričom matkou namietané závery súdnej znalkyne odvolací súd v kontexte s vykonaním a vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov nemal dôvod spochybňovať, rovnako ani prácu a postup kolízneho opatrovníka.

18. Odvolací súd v danom prejednávacom prípade po oboznámení sa z obsahom celého spisového materiálu a odvolacími dôvodmi matky, po doplnení dokazovania dospel v zhode s názorom súdu prvej inštancie a odporúčaniami kolízneho opatrovníka maloletého, že nariadená striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o maloletého je v jeho záujme. V nadväznosti na námietky matky uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obom rodičom. K inštitútu striedavej osobnej starostlivosti je treba uviesť, že pri jej nariaďovaní je ju nutné veľmi starostlivo zvážiť. Pri rozhodovaní o jej vhodnosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov - veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi oddelenými bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať na úrovni záležitostí dieťaťa a pod.. V posudzovanom prípade, zohľadňujúc skutočný stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania odvolací súd dospel k záveru o tom, že striedavá osobná starostlivosť je v záujme maloletého, ktorý bude mať tým možnosť úplne prirodzene rozvíjať svoj vzťah k obom rodičom, a to bez akéhokoľvek rizika spočívajúceho v tom, že maloletý by si na tento model starostlivosti nevedel zvyknúť, a tento by nebol v jeho prospech. Odvolací súd poznamenáva, že v prejednávanej veci ide o prípad, v ktorom majú rodičia (pri rozvíjaní schopnosti vzájomne komunikovať v záujme maloletého) a i maloletý ideálne predpoklady pre realizovanie striedavej osobnej starostlivosti, počas ktorej bude dieťa v týždenných intervaloch v starostlivosti jedného zo striedajúcich sa rodičov - rodičia bývajú v prijateľnej vzdialenosti, majú materiálne a aj ľudské podmienky k zabezpečeniu starostlivosti o maloletého potrebné na jeho výchovu

a zdravý vývoj. Maloletý je spokojný a vyrovnaný dieťa, má rád obidvoch rodičov a v starostlivosti obidvoch rodičov sa cíti dobre a bezpečne, skutočnosť ktorú by mala matka rešpektovať a prijať ju. Z okolností prípadu i s prihliadnutím k námietkam matky prezentovanými už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nie je možné vyvodiť, že nariadenie striedavej osobnej starostlivosti by nebolo v záujme a v prospech maloletého. V danom prípade vzhľadom na preukázaný prospech maloletého v rámci už takmer 6 mesačného reálneho výkonu takejto starostlivosti, nemôže byť dôvodom zverenia maloletého iba do výlučnej osobnej starostlivosti matke, len absencia dostatočnej komunikácie medzi rodičmi, či matkou tvrdené skutočnosti o zvýšenej chorobnosti maloletého u otca, keď na opakujúcu sa chorobnosť maloletého matka poukazovala už vo svojom odvolaní a vo svojich podaniach v priebehu odvolacieho konania a v čase, kedy bol maloletý v jej výlučnej osobnej starostlivosti. Argumenty matky v neprospech striedavej osobnej starostlivosti nie je možné považovať za dôvodné ani vzhľadom na jej návrh v odvolacom konaní, vyslovený na pojednávaní dňa 14.11.2017 týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým, ktorého rozsah v každom párnom kalendárnom týždni, s výnimkou prespania maloletého u otca v pondelok a utorok, možno považovať za takmer identický režim osobnej starostlivosti otca o maloletého, ako v súdom nariadenej striedavej osobnej starostlivosti.

19. Pokiaľ ide o výšku výživného, aj v tejto časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie je vecne správny, keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného v čase vyhlásenia rozhodnutia zodpovedá ako odôvodneným potrebám maloletého, tak aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté deti uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Ako prvoradé odvolací súd konštatuje, že v danom prípade bolo bez pochybností preukázané, že obaja rodičia (teda aj otec) v rámci výkonu svojej osobnej starostlivosti, maloletému zabezpečujú všetky jeho potreby a náklady spojené s jeho školskou činnosťou. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení výšky výživného má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov, platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. V danom prípade na strane oboch rodičov správne súd prvej inštancie zohľadnil rozdielnu výšku príjmov rodičov, ich možnosti a schopnosti a majetkové pomery. Odvolacie námietky matky vo vzťahu k určenému výživnému bez ich skutkovej a právnej špecifikácie, nemali za následok úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v časti o výživnom na maloletého, odvolací súd ich považoval za neodôvodnené a nepreukázané a ako na také na ne neprihliadal. Odvolací súd pre spresnenie dopĺňa, že rozhodnutie súdu vo výroku o výživnom je potrebné posudzovať a odvodzovať v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode, zo zistených skutočností a kritérií existujúcich v čase rozhodnutia, keďže výrok o výživnom, ktorý otec svojim odvolaním nenapadol a navrhol ho potvrdiť, je predbežne vykonateľný a viaže na výrok rozsudku o rozvode manželstva, ktorý v danom prípade nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2016. Akékoľvek skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie na strane otca (v danom prípade otec uvádza zmenu svojho príjmu od 16.10.2017) a ktoré by podľa jeho názoru boli dôvodom na zmenu výšky výživného je možné uplatniť iba v novom konaní.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého a rozhodnutia o výživnom počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.s.p..

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).